ODLUKE

ODLUKA KOMISIJE (EU) 2020/613

od 7. veljače 2020.

o mjeri SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007) koju je Njemačka provela u korist društva Deutsche Post AG

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 593)

(Vjerodostojan je samo tekst na njemačkom jeziku)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 2. prvi podstavak,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, a posebno njegov članak 62. stavak 1. točku (a),

nakon što je pozvala zainteresirane strane da dostave svoje primjedbe u skladu s prethodno navedenim odredbama ([1]) i uzimajući u obzir njihove primjedbe,

budući da:

1. **POSTUPAK**

1.1. **Relevantni sažetak postupaka za dodjelu državnih potpora**

1.1.1. *Odluka o pokretanju postupka*

(1) United Parcel Service („UPS”) podnio je 1994. pritužbu u pogledu dodjele nezakonite državne potpore društvu Deutsche Bundespost POSTDIENST („POSTDIENST”).

(2) Komisija je 23. listopada 1999. pokrenula službeni istražni postupak („odluka o pokretanju postupka”) u pogledu različitih državnih mjera: naknada dodijeljenih za obvezu pružanja univerzalne usluge, državnog jamstva i subvencija za mirovine za razdoblje od 1995. do 1999.

(3) Odluka o pokretanju postupka objavljena je u *Službenom listu Europske unije* ([2]). Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe.

(4) Njemačka je 16. rujna 1999. dostavila primjedbe.

(5) Komisija je nakon objave primila primjedbe 14 zainteresiranih strana, koje su dopisom od 15. prosinca 1999. uredno dostavljene njemačkoj vladi, čime joj je omogućeno da se o njima očituje.

(6) Njemačka tijela odgovorila su dopisom od 1. veljače 2000., koji je evidentiran kao primljen 2. veljače 2000.

([1]) SL C 306, 23.10.1999., str. 25.
([2]) SL C 306, 23.10.1999., str. 25.

1.1.2. *Odluka iz 2002.*

(7) Komisija je 19. lipnja 2002. donijela Odluku 2002/753/EZ ([3]) („odluka iz 2002.") u kojoj je utvrdila da su POSTDIENST i njegov sljednik Deutsche Post AG („DPAG", POSTDIENST i DPAG zajednički će se navoditi kao „Deutsche Post") naplaćivali dostavu paketa od vrata do vrata po cijeni nižoj od dodatnih troškova te da ta agresivna cjenovna politika nije u skladu s obvezom pružanja univerzalne usluge društva Deutsche Post.

(8) Komisija je smatrala da su nastali gubitci, koji su iznosili 572 milijuna EUR, u suprotnosti s člancima 106. i 107. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i da su u konačnici financirani državnim sredstvima koja su Deutsche Postu bila dodijeljena u različitim oblicima (npr. državnim kompenzacijama iz sestrinskog društva Deutsche Bundespost TELEKOM („TELEKOM"), državnim jamstvima za zajmove i državnim subvencijama za financiranje mirovina državnih službenika).

(9) Njemačka je nakon odluke iz 2002. od društva DPAG povratila 572 milijuna EUR nespojive državne potpore. Deutsche Post osporio je odluku pred sudovima Unije.

1.1.3. *Daljnje pritužbe nakon odluke iz 2002.*

(10) UPS je 13. svibnja 2004. podnio dodatnu pritužbu u pogledu nezakonite državne potpore dodijeljene društvu Deutsche Post nakon odluke iz 2002. UPS tvrdi da u odluci iz 2002. nisu ispitane sve mjere navedene u izvornoj pritužbi iz 1994. i da su financijske koristi koje je Deutsche Post ostvario bile znatno veće od nespojive državne potpore u iznosu od 572 milijuna EUR. Osim toga, UPS smatra da je Deutsche Post državna sredstva iskoristio za širenje svojeg poslovanja s dostavom paketa (npr. za kupnju drugih društava) i prodaju usluga po pretjerano niskim transfernim cijenama svojim društvima kćerima Postbank AG („POSTBANK") i Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, koja su djelovala u području bankovnih usluga odnosno u području dostave paketa za poslovne korisnike pod nazivom „DHL".

(11) Službe Komisije poslale su Njemačkoj zahtjeve za dostavljanje podataka 9. studenoga 2004. i 1. travnja 2005. Njemačka je svoje odgovore dostavila 2. prosinca 2004. i 3. lipnja 2005.

(12) TNT Post AG & Co KG („TNT") podnio je 16. srpnja 2004. pritužbu u kojoj je isto tako naveo da je Deutsche Post prodavao usluge društvu POSTBANK po pretjerano niskim transfernim cijenama. Tvrdio je da je POSTBANK plaćao samo varijabilne troškove za pružene usluge, dok je Deutsche Post zajedničke fiksne troškove distribucijske mreže u potpunosti financirao prihodima od svojeg monopola u području pisama.

(13) Službe Komisije poslale su Njemačkoj zahtjeve za dostavljanje podataka 11. studenoga 2004. i 25. travnja 2005. Njemačka je svoje odgovore dostavila 17. prosinca 2004. i 23. lipnja 2005.

1.1.4. *Odluka o produljenju iz 2007.*

(14) Komisija je nakon daljnjih pritužbi dopisom od 12. rujna 2007. ([4]) obavijestila Njemačku o svojoj odluci o produljenju postupka koji je izvorno pokrenut 1999. („odluka o produljenju iz 2007.").

(15) Cilj odluke o produljenju iz 2007. bio je uključiti nove dostavljene informacije i na sveobuhvatan način razmotriti sva moguća narušavanja tržišnog natjecanja proizašla iz državnih mjera provedenih u korist društva Deutsche Post.

(16) Njemačka je svoje primjedbe dostavila 14. prosinca 2007., dok je Deutsche Post osporio valjanost odluke o produljenju iz 2007. ([5]) UPS i TNT dostavili su svoje primjedbe 16. studenoga 2007. Nakon što je prvo 20. prosinca 2007. podnijela zahtjev za produljenje roka, Njemačka je konačno 12. ožujka 2008. dostavila svoje primjedbe o očitovanjima društava UPS i TNT.

([3]) Odluka Komisije 2002/753/EZ od 19. lipnja 2002. o mjerama koje je Savezna Republika Njemačka provela u korist društva Deutsche Post AG (SL L 247, 14.9.2002., str. 27.).

([4]) SL C 245, 19.10.2007., str. 21.

([5]) Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2011., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *Zahtjev za dostavljanje podataka od 17. srpnja 2008.*

(17) Komisija je 17. srpnja 2008. Njemačkoj poslala zahtjev za dostavljanje podataka o svim državnim mjerama koje su obuhvaćene istražnim postupkom, uključujući upitnik o prihodima i troškovima društva Deutsche Post u razdoblju od 1989. do 2007. Njemačka je 5. kolovoza 2008. zatražila produljenje roka ne neodređeno vrijeme jer je prije slanja odgovora bilo potrebno provjeriti dostupnost određenih podataka.

(18) Komisija je 12. kolovoza 2008. objasnila zašto bi istražni postupak u pogledu prihoda i troškova društva Deutsche Post trebalo provesti za razdoblje od 1989. do 2007. te je ustrajala na dostavi zatraženih podataka.

(19) Njemačka je u svojem podnesku od 14. kolovoza 2008. tvrdila da nema razloga za ispitivanje prihoda i troškova društva Deutsche Post za razdoblje nakon 1994. Komisija je 22. kolovoza 2008. zadržala pravo donošenja naloga za dostavljanje podataka u skladu s člankom 10. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 ([6]) ako Njemačka ne pruži zatražene podatke.

(20) Njemačka je 2. listopada 2008. dostavila rezultate dodatnog stručnog mišljenja u potporu stajalištu da računovodstvena analiza nakon 1994. nije potrebna i da bi stoga odgovarajuće razdoblje istražnog postupka trebalo biti od 1990. do 1994.

(21) Njemačka je 28. listopada 2008. dostavila podatke o državnom jamstvu i mirovinskoj mjeri.

1.1.6. *Nalog za dostavljanje podataka od 30. listopada 2008.*

(22) Komisija nije prihvatila argumente Njemačke i ustrajala je na tome da je analiza do 2007. nužna za potpunu ocjenu učinaka provedenih državnih mjera na tržišno natjecanje. Nakon dva podsjetnika za dostavljanje podataka od 12. kolovoza 2008. i 22. kolovoza 2008., Komisija je 30. listopada 2008. izdala nalog za dostavljanje podataka kojim je Njemačkoj naložila da dostavi sve potrebne računovodstvene podatke za cijelo razdoblje od 1989. do 2007.

(23) Njemačka i Deutsche Post osporili su valjanost naloga za dostavljanje podataka ([7]).

(24) Njemačka je 27. studenoga 2008. dostavila zatražene računovodstvene podatke za razdoblje od 1989. do 1994. Dana 5. i 16. prosinca 2008. ažurirala je računovodstvene podatke dostavljene 27. studenoga 2008.

1.1.7. *Dostava računovodstvenih podataka za razdoblje od 1989. do 2007.*

(25) Nakon sastanka nadležnog njemačkog državnog tajnika, glavnog izvršnog direktora društva DPAG i povjerenika nadležnog za politiku tržišnog natjecanja održanog 6. veljače 2009., Njemačka i Deutsche Post složili su se da će dostaviti računovodstvene podatke za razdoblje nakon 1994.

(26) Njemačka je 3. ožujka 2009. dostavila prvi skup računovodstvenih podataka za cijelo razdoblje istražnog postupka od 1989. do 2007.

(27) Sastanci društva Deutsche Post i službi Komisije održani su 3. ožujka 2009. u Bruxellesu te 12. ožujka 2009., 2. travnja 2009., 28. svibnja 2009., 23. lipnja 2009. i 18. rujna 2009. u Bonnu. Njemačka je 26. ožujka 2009., 7. svibnja 2009. i 22. lipnja 2009. dostavila dodatne podatke društva Deutsche Post.

(28) Nakon tih sastanaka i dvaju popisa pitanja koje su službe Komisije dostavile društvu Deutsche Post 4. lipnja 2009. i 30. srpnja 2009., Njemačka je 9. srpnja 2009., 31. srpnja 2009., 17. kolovoza 2009., 8. rujna 2009., 10. rujna 2009. i 15. listopada 2009. dostavila ažurirane računovodstvene podatke i daljnja pojašnjenja.

([6]) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 108. ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL L 83, 27.3.1999., str. 1.).

([7]) Rješenje Općeg suda od 14. srpnja 2010., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, rješenje Općeg suda od 14. srpnja 2010., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, presuda Suda od 13. listopada 2011., *Deutsche Post i Njemačka protiv Komisije*, C-463/10 P i C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, rješenje predsjednika Općeg suda (drugo vijeće) od 10. svibnja 2012., *Njemačka protiv Komisije*, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228, i presuda Općeg suda od 12. studenoga 2013., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) Službe Komisije dostavile su 16. i 24. rujna 2009. dodatna pitanja, na koja je Njemačka odgovorila 14. listopada 2009.

1.1.8. *Odluka o produljenju iz 2011.*

(30) Komisija je dopisom od 10. svibnja 2011. ([8]) obavijestila Njemačku o svojoj odluci o produljenju postupka utvrđenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a koji je izvorno pokrenut 1999. i produljen 2007. kako bi provela temeljitu istragu subvencija za mirovine koje je Deutsche Post primio od 1995. („odluka o produljenju iz 2011.").

(31) Nakon što je 23. svibnja 2011. podnijela zahtjev za produljenje roka, Njemačka je 29. srpnja 2011. dostavila svoje primjedbe.

(32) UPS je 4. listopada 2011. dostavio svoje primjedbe. Slijedile su primjedbe koje je 5. listopada 2011. dostavila Inicijativa za slobodnu i poštenu poštu te primjedbe koje je 7. listopada 2011. dostavio Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste („BIEK"). Komisija je 13. listopada 2011. Njemačkoj dostavila primjedbe zainteresiranih strana.

(33) Njemačka je 14. studenoga 2011. dostavila svoje primjedbe na očitovanja trećih strana.

(34) Komisija je 18. studenoga 2011. poslala dodatni zahtjev za dostavljanje podataka o pojedinostima financiranja mirovina za razdoblje nakon 2007. Njemačka je svoje odgovore dostavila 2. siječnja 2012. i 19. siječnja 2012. Komisija je 16. prosinca 2011. Njemačkoj na očitovanje dostavila stručnu studiju društva Charles River Associates o određivanju referentnih vrijednosti za dobit ([9]), na koju je Njemačka odgovorila 16. siječnja 2012.

1.1.9. *Odluka iz 2012.*

(35) Komisija je 25. siječnja 2012. donijela Odluku 2012/636/EU ([10]) („odluka iz 2012.").

(36) U toj odluci Komisija je u pogledu mirovinske mjere zaključila da je riječ o nezakonitoj i nespojivoj državnoj potpori te je naložila povrat potpore za razdoblje od 1. siječnja 2003. do prestanka komparativne prednosti. Kad je riječ o potporama za razdoblje od 1995. do 2002., Komisija je zaključila da nije moguće kvantificirati iznos nespojive potpore. Stoga nije naložila povrat potpore za to razdoblje.

(37) Kada je riječ o državnim kompenzacijama, Komisija je zaključila da ih je Njemačka nezakonito dodijelila protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a, ali da su one spojive s unutarnjim tržištem. Kad je riječ o državnom jamstvu, Komisija je zaključila da ta mjera čini postojeću državnu potporu u korist društva Deutsche Post u skladu s člankom 107. stavkom 1. i člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.

1.2. **Sažetak relevantnih sudskih postupaka**

1.2.1. *Poništenje odluke iz 2002.*

(38) Svojom presudom iz 2008. ([11]) Opći sud poništio je odluku iz 2002. jer Komisija nije provela sveobuhvatnu analizu svih prihoda od univerzalne usluge i troškova takve usluge kako bi utvrdila je li Deutsche Post primio preniske ili prekomjerne naknade.

(39) Njemačka je stoga društvu Deutsche Post vratila vraćenu državnu potporu u iznosu od 572 milijuna EUR uvećanom za obračunane kamate.

(40) Sud je 2. rujna 2010. odbio Komisijinu žalbu protiv presude Općeg suda ([12]).

([8]) SL C 263, 7.9.2011., str. 4.

([9]) Charles River Associates, ožujak 2011, „Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services" (Procjena razumne profitne marže za pružanje usluga dostave pisama), koju je Belgija dostavila u predmetu državne potpore SA.14588 – Državna potpora društvu bpost.

([10]) Odluka Komisije 2012/636/EU od 25. siječnja 2012. o mjerama C 36/07 (ex NN 25/07) koje je Njemačka provela u korist društva Deutsche Post AG (SL L 289, 19.10.2012., str. 1.).

([11]) Presuda Općeg suda od 1. srpnja 2008., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Presuda Suda od 2. rujna 2010., *Komisija protiv Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *Poništenje odluke o produljenju iz 2007.*

(41) Deutsche Post osporio je valjanost odluke o produljenju iz 2007. tvrdeći da su odlukom iz 2002. stvorena opravdana očekivanja da Komisija neće nastaviti sa svojim istražnim postupcima.

(42) Opći sud odbio je 8. prosinca 2011. taj prigovor kao nedopušten ([13]) jer se odluka o produljenju iz 2007. odnosila na iste mjere na koje se odnosila odluka o pokretanju postupka.

(43) Sud je 24. listopada 2013. poništio presudu Općeg suda iz 2011. o odluci o produljenju iz 2007. ([14]) i vratio predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.

(44) Opći sud poništio je 18. rujna 2015. odluku o produljenju iz 2007. ([15]) Protiv presude nije podnesena žalba.

1.2.3. *Djelomično poništenje odluke iz 2012.*

(45) Opći sud poništio je 14. srpnja 2016. članke 1. i 4. odluke iz 2012. ([16]) i utvrdio da Komisija nije dokazala da je društvu Deutsche Post bila dodijeljena prednost. Protiv presude nije podnesena žalba.

(46) Protiv preostalog dijela odluke iz 2012. nije podnesena žalba.

1.2.4. *Poništenje odluke o produljenju iz 2011.*

(47) Opći sud poništio je 10. travnja 2019. odluku o produljenju iz 2011. ([17]) i utvrdio da Komisija nije dostatno obrazložila pokretanje formalnog postupka (povreda članka 296. UFEU-a) u pogledu postojanja prednosti. Protiv presude nije podnesena žalba.

1.3. **Primjedbe primljene nakon poništenja odluke iz 2012. i odluke o produljenju iz 2011.**

(48) Komisija je nakon poništenja odluke iz 2012. i odluke o produljenju iz 2011. primila dodatne podneske društva UPS dopisima od 24. svibnja 2019. i 17. srpnja 2019. te udruženja BIEK dopisom od 31. svibnja 2019. UPS i BIEK u svojim su dopisima istaknuli da su i dalje zabrinuti zbog mirovinske mjere te su pozvali Komisiju da nastavi i zaključi svoj istražni postupak. UPS je 28. studenoga 2019. dostavio dodatne primjedbe.

2. **OPIS MJERE KOJA JE PREDMET ISTRAŽNOG POSTUPKA**

2.1. **Područje primjene ove Odluke**

(49) S obzirom na brojne odluke koje je donijela Komisija i na poništenje određenih odluka, Komisija smatra da je na početku potrebno pojasniti područje primjene ove Odluke.

(50) Komisija podsjeća da je u odluci iz 2012. donijela sljedeće zaključke:

(a) kad je riječ o državnim kompenzacijama, Njemačka ih je nezakonito dodijelila protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a, ali one su spojive s unutarnjim tržištem; i

(b) kad je riječ o državnom jamstvu, ta mjera čini postojeću državnu potporu u korist društva Deutsche Post u skladu s člankom 107. stavkom 1. i člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.

(51) Protiv odluke iz 2012. nije podnesena žalba u pogledu tih zaključaka te ona stoga ostaje na snazi.

([13]) Presuda Općeg suda od 8. prosinca 2011., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Presuda Suda od 24. listopada 2013., *Deutsche Post protiv Komisije*, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Presuda Općeg suda od 18. rujna 2015., Deutsche Post protiv Komisije, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2016., *Njemačka protiv Komisije*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Osim toga, Komisija napominje da su sudovi poništili odluku o produljenju iz 2007. i odluku o produljenju iz 2011.

(53) U tom se kontekstu istražni postupak odnosi samo na plaćanja opisana u odluci o pokretanju postupka.

(54) Konkretno, odluka o pokretanju postupka odnosi se na:

(a) uplate društva Deutsche Post u mirovinski fond (osnovan u okviru privatizacije društva Deutsche Post) u iznosu od 4 milijarde DEM (oko 2,05 milijardi EUR) godišnje od 1995. do 1999.;

(b) deficit od 8,2 milijarde DEM (oko 4,19 milijardi EUR) akumuliran u mirovinskom fondu zbog prijevremenog umirovljenja velikog broja zaposlenika društva Deutsche Post do 1999.; i

(c) činjenicu da je, u skladu s najavom njemačkog ministra financija od 18. siječnja 1999., Njemačka pokrila taj deficit.

(55) U tom je kontekstu prethodno opisana mirovinska mjera predmet ove Odluke.

2.2. **Mirovinska mjera u razdoblju od 1995. do 1999.**

(56) Mirovinskom mjerom koja se temelji na Zakonu o pravima službenika nekadašnje njemačke savezne poštanske službe (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*) ([18]) („PostPersRG”) financirao se od 1995. veliki dio mirovina umirovljenih državnih službenika društva Deutsche Post. Kako bi se u ocjeni u odjeljku 5. u potpunosti sagledali učinci mirovinske mjere, u odjeljcima u nastavku detaljnije će se opisati socijalne naknade i doprinosi za državne službenike u usporedbi s obveznim socijalnim osiguranjima zaposlenika na temelju privatnopravnih ugovora („privatni zaposlenici”).

2.2.1. *Socijalne naknade za državne službenike*

(57) Državni službenici imaju pravo na starosne mirovine, zdravstvenu skrb i dugotrajnu skrb. Naknade za državne službenike društva Deutsche Post jednake su kao i za sve ostale državne službenike.

(a) Razina mirovine unaprijed je utvrđena kao određeni postotak posljednje plaće državnog službenika u skladu s člankom 14. Zakona o mirovinama državnih službenika (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz* – BeamtVG)) od 24. kolovoza 1976. ([19])

(b) Državni službenici imaju pravo na povrat u iznosu od 50 % do 70 % troškova zdravstvene i dugotrajne skrbi, dok preostale troškove moraju snositi sami. Točna raspodjela troškova zdravstvene i dugotrajne skrbi ovisi o nekoliko kriterija, na primjer o broju djece. Državni službenici mogu sklopiti dobrovoljno dopunsko osiguranje ili sami platiti svoj dio troškova zdravstvene i dugotrajne skrbi.

2.2.2. *Financiranje socijalnih naknada za državne službenike društva POSTDIENST od 1989. do 1994.*

(58) Nakon prve reforme poštanskih usluga 1989. POSTDIENST, TELEKOM i POSTBANK morali su u skladu s člankom 54. stavkom 2. Zakona o korporativnoj upravljačkoj strukturi njemačke savezne poštanske službe (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz* – PostVerfG) ([20]) u potpunosti financirati mirovine i zdravstvene troškove umirovljenih državnih službenika koji su bili dodijeljeni odgovarajućim društvima na temelju njihovih prijašnjih djelatnosti.

(59) Tom je odredbom utvrđeno da je potraživanje državnog službenika i dalje usmjereno prema državi, koja, međutim, ima pravo potraživati cijeli iznos od društava POSTDIENST, TELEKOM ili POSTBANK.

([18]) Članak 4. Zakona o reformi poštanskih usluga i telekomunikacija (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz* – PTNeuOG), 14. rujna 1994., Savezni službeni list (*Bundesgesetzblatt*) („BGBl.”) 1994., dio I., br. 61, str. 2325.

([19]) BGBl. 1976., dio I., br. 111, str. 2485.

([20]) Članak 1. Zakona o restrukturiranju poštanskih i telekomunikacijskih usluga i njemačke savezne poštanske službe (*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost* (*Poststrukturgesetz* – PostStruktG), 8. lipnja 1989., BGBl. 1989., dio I., br. 25, str. 1026.

2.2.3. *Financiranje socijalnih naknada za državne službenike društva DPAG od 1995.*

(60) U okviru reforme poštanskih usluga i telekomunikacija iz 1994. (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) državni službenici koji su radili u društvu POSTDIENST premješteni su u skladu s člankom 2. stavkom 1. PostPersRG-a u DPAG. Pri tome su u skladu s člankom 2. stavkom 3. PostPersRG-a zadržali svoj postojeći pravni status. DPAG je u skladu s člankom 1. stavkom 1. PostPersRG-a od savezne države preuzeo sva prava i obveze poslodavca te je u skladu s člankom 2. stavkom 3. PostPersRG-a preuzeo i sva potraživanja državnih službenika koja su se odnosila na imovinska prava.

(61) U skladu s člankom 15. PostPersRG-a isplatu mirovina i zdravstvenih troškova umirovljenim državnim službenicima preuzeo je novoosnovani mirovinski fond za državne službenike društva Deutsche Post. Dana 1. srpnja 2001. mirovinski fondovi za Deutsche Post, TELEKOM i POSTBANK spojeni su u mirovinski fond za državne službenike poštanske službe (*Postbeamtenversorgungskasse* („mirovinski fond”).

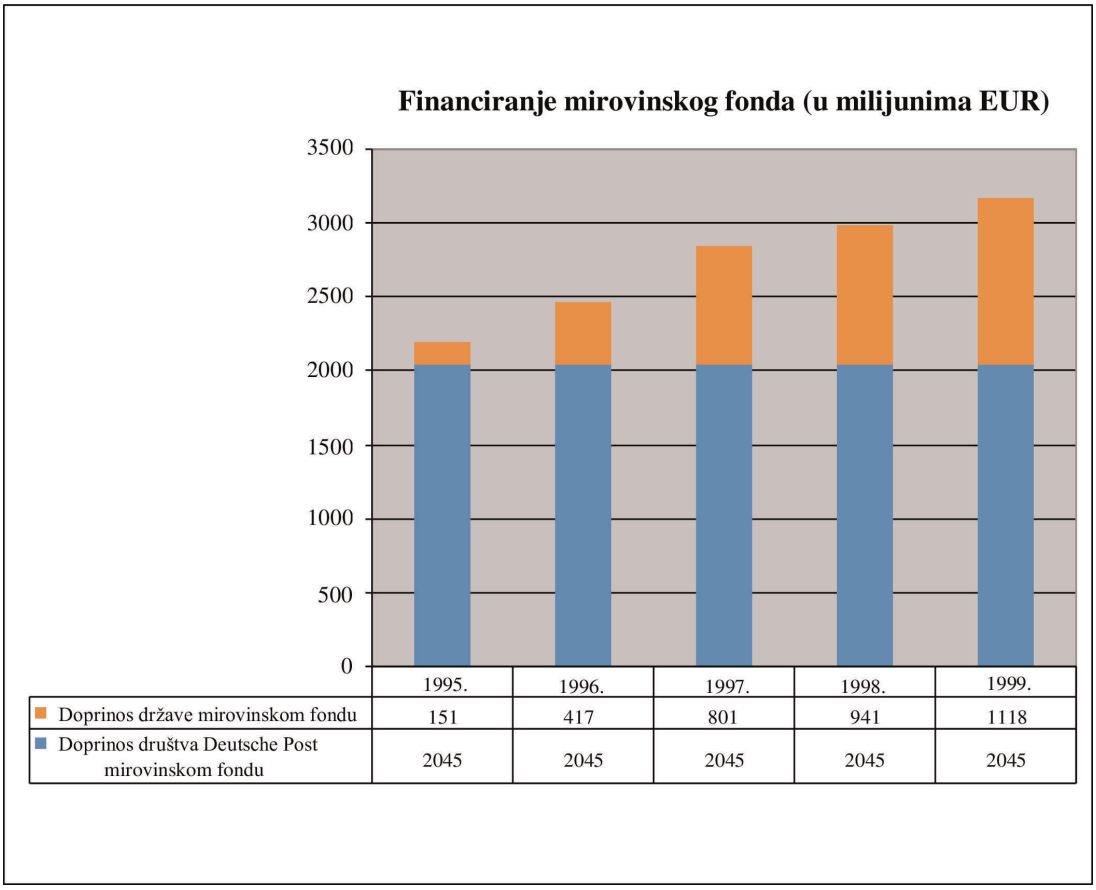
(62) U skladu s člankom 16. stavkom 1. PostPersRG-a, Deutsche Post morao je u razdoblju od 1995. do 1999. u mirovinski fond uplatiti godišnje doprinose od 2,045 milijardi EUR, što ukupno iznosi 10,225 milijardi EUR.

(63) Preostali deficit (tj. razlika između mirovina umirovljenih državnih službenika i doprinosa društva Deutsche Post mirovinskom fondu) bio je pokriven mirovinskom mjerom u skladu s člankom 16. stavkom 2. PostPersRG-a. Iznos mirovinske mjere povećao se sa 151 milijuna EUR 1995. na 1,118 milijardi EUR 1999.

(64) Grafikoni prikazani na slikama 1. i 2. u nastavku prikazuju odgovarajuće doprinose društva Deutsche Post i Njemačke (u iznosu i postotku) mirovinskom fondu.

Slika 1.

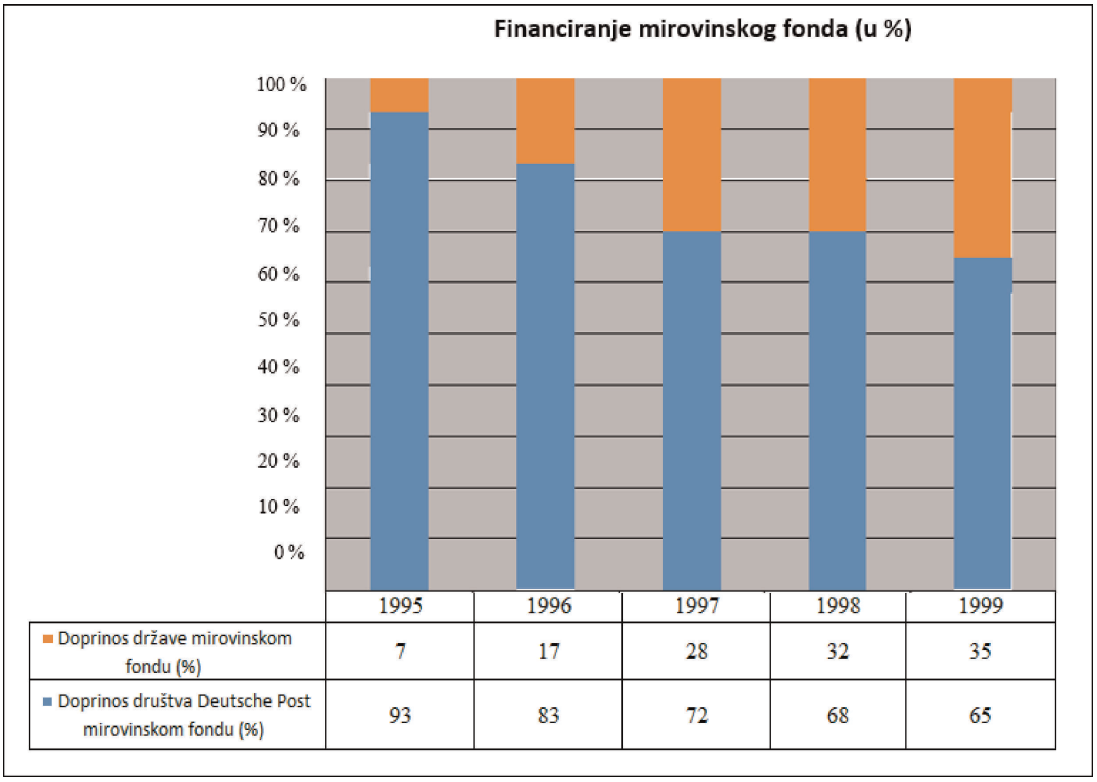
Financiranje mirovinskog fonda (u milijunima EUR)

	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.
Doprinos države mirovinskom fondu	151	417	801	941	1118
Doprinos društva Deutsche Post mirovinskom fondu	2045	2045	2045	2045	2045

S.tiflika 2.

Doprinosi mirovinskom fondu (u %)

	1995	1996	1997	1998	1999
Doprinos države mirovinskom fondu (%)	7	17	28	32	35
Doprinos društva Deutsche Post mirovinskom fondu (%)	93	83	72	68	65

2.2.4. *Obvezna socijalna osiguranja i dopunsko mirovinsko osiguranje za privatne zaposlenike društva Deutsche Post*

(65) Privatni zaposlenici podliježu sljedećim četirima obveznim socijalnim osiguranjima: mirovinskom osiguranju, osiguranju za slučaj nezaposlenosti, zdravstvenom osiguranju i osiguranju za dugotrajnu skrb ([21]). U odnosu na sustav primjenjiv na državne službenike, sustavi obveznog socijalnog osiguranja nude drukčije pokriće u području mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te osiguranja za dugotrajnu skrb:

(a) visina mirovine ne utvrđuje se kao postotak posljednje mjesečne plaće već prosječne plaće tijekom životnog vijeka;

(b) troškovi zdravstvene i dugotrajne skrbi potpuno su pokriveni.

(66) Postoje i važne razlike u financiranju socijalnih naknada u odnosu na državne službenike:

(a) obvezna socijalna osiguranja financiraju se zajedničkim doprinosima zaposlenika i poslodavca tijekom radnog vijeka zaposlenika („obvezni doprinosi za socijalno osiguranje”);

(b) ukupna stopa obveznih doprinosa za socijalno osiguranje formalno je podijeljena na udio zaposlenika i udio poslodavca, od kojih svaki pokriva približno polovinu te ukupne stope;

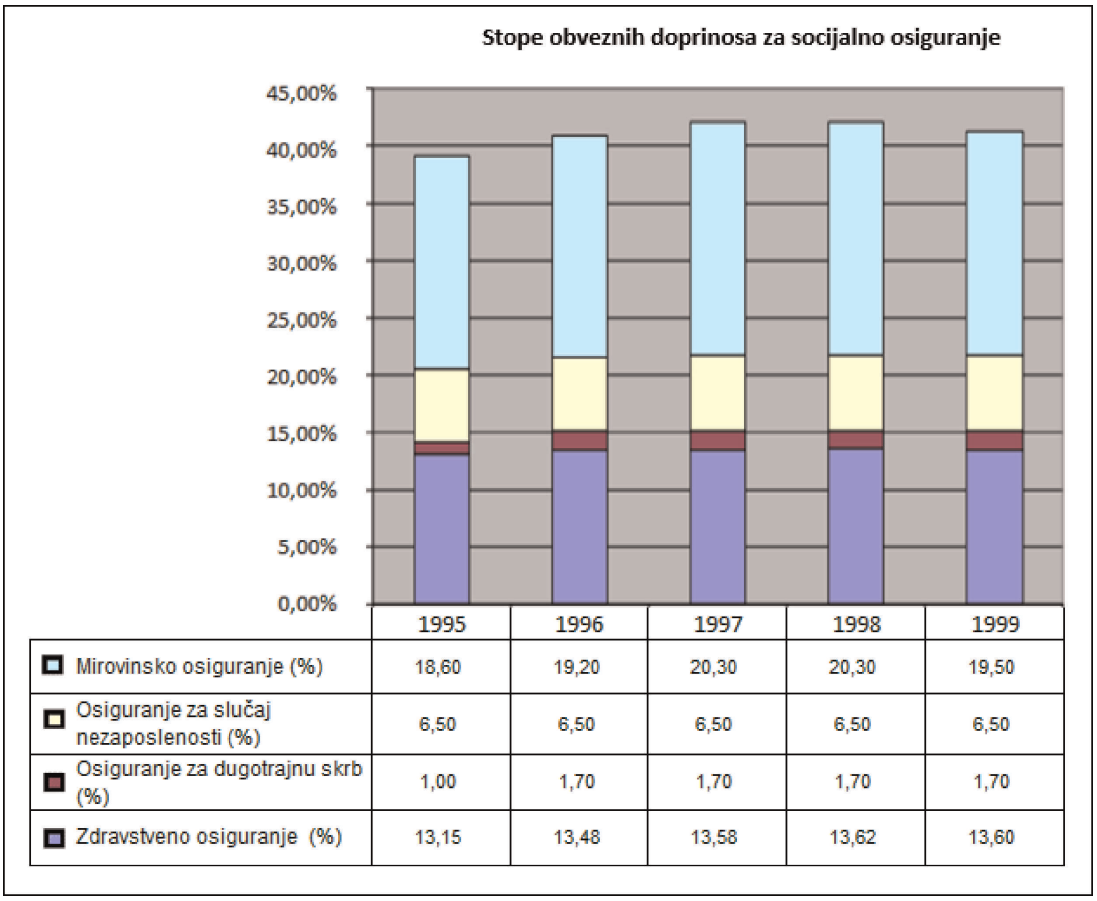
(c) poslodavac je formalno obvezan fondovima za socijalno osiguranje platiti ukupnu stopu obveznih doprinosa za socijalno osiguranje.

(67) Na slici 3. u nastavku prikazane su stope obveznih doprinosa za socijalno osiguranje za privatne zaposlenike u razdoblju od 1995. do 1999.

([21]) Šestim sveskom Zakonika o socijalnoj sigurnosti (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (SGB VI)) uređeno je mirovinsko osiguranje, trećim sveskom Zakonika (SGB III) uređeno je osiguranje za slučaj nezaposlenosti, petim sveskom Zakonika (SGB V) uređeno je zdravstveno osiguranje, Zakonom o dugotrajnoj skrbi (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz* – PflegeVG)) od 26. svibnja 1994. (BGBl. 1994.,dio I., br. 30, str. 1014.) i jedanaestim sveskom Zakonika (SGB XI) uređeno je osiguranje za dugotrajnu skrb.

Slika 3.

Stope obveznih doprinosa za socijalno osiguranje (u postotku bruto plaće privatnih zaposlenika)

	1995	1996	1997	1998	1999
Mirovinsko osiguranje (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Osiguranje za slučaj nezaposlenosti (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Osiguranje za dugotrajnu skrb (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Zdravstveno osiguranje (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Slika 3. pokazuje da su se stope obveznih doprinosa za socijalno osiguranje kretale od približno 39 % do 42 % bruto plaće (bruto plaća = neto plaća + udio zaposlenika). S obzirom na to da udio poslodavca i udio zaposlenika svaki pokriva oko polovine ukupne stope obveznih doprinosa za socijalno osiguranje, njihova je odgovarajuća stopa obveznih doprinosa za socijalno osiguranje svaka bila u rasponu od približno 19 % do 21 % bruto plaće.

(69) Privatni zaposlenici društva Deutsche Post ostvarili su prednost ne samo od obveznih socijalnih osiguranja već i od dopunskog mirovinskog osiguranja. Privatnim zaposlenicima koji su počeli raditi prije 1997. bilo je ponuđeno dopunsko mirovinsko osiguranje koje bi im omogućilo da primaju sličnu mirovinu kao državni službenici. Time je dopunskim mirovinskim osiguranjem bila pokrivena razlika između mirovine privatnih zaposlenika iz obveznog socijalnog osiguranja, koja je jednaka određenom postotku prosječne plaće tijekom životnog vijeka, i mirovine državnih službenika, koja je jednaka određenom postotku posljednje plaće. Detaljna pravila utvrđena su u Povelji agencije za dopunsko mirovinsko osiguranje njemačke savezne poštanske službe (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. **RAZLOZI ZA POKRETANJE POSTUPKA**

(70) U odluci o pokretanju postupka Komisija je smatrala da je Deutsche Post mogao ostvariti prednost zahvaljujući činjenici da je država pokrila deficit akumuliran do 1999. zbog prijevremenog umirovljenja velikog broja državnih službenika društva Deutsche Post od 1995. do 1999.

(71) Komisija je stoga smatrala da se nakon njezina prethodnog istražnog postupka u pogledu mjere nije moglo zaključiti da mjera ne čini državnu potporu.

(72) Osim toga, Komisija je u odluci o pokretanju postupka zaključila da se na temelju prethodnog istražnog postupka pojavila sumnja u spojivost mjere s unutarnjim tržištem.

4. **RELEVANTNE PRIMJEDBE ZAINTERESIRANIH STRANA**

(73) Zainteresirane strane dostavile su primjedbe na odluku o pokretanju postupka, odluku o produljenju iz 2007. (koja je u međuvremenu poništena) i odluku o produljenju iz 2011. (koja je u međuvremenu poništena).

(74) U ovom su odjeljku sažete primjedbe koje se smatraju relevantnima za ocjenu predmetne mjere (tj. mirovinske mjere za razdoblje od 1995. do 1999.) i ne razmatraju se sve primjedbe primljene tijekom prijašnjih istražnih postupaka u pogledu drugih mjera i/ili mirovinske mjere za razdoblje nakon 1999.

4.1. **Primjedbe trećih strana**

(75) Prema mišljenju britanskog društva Post Office („Post Office”), preuzimanje mirovinskih obveza društva DPAG nastalih kao posljedica prijevremenog umirovljenja 25 % njegova osoblja jest državna potpora. Post Office smatra da se mirovinski manjak trebao financirati prodajom poslovne imovine.

(76) Prema mišljenju društva UPS, Deutsche Post ostvario je prednost jer je djelomično bio oslobođen obveze plaćanja koju je morao ispunjavati prije 1995. Budući da obični gospodarski subjekti moraju snositi vlastite troškove mirovina, Deutsche Post stavljen je u povoljan položaj u odnosu na konkurente.

(77) U svojem podnesku od 28. studenoga 2019. (nakon presude Općeg suda iz 2019. kojom je poništena odluka o produljenju iz 2011.) UPS tvrdi da bi Komisija trebala nastaviti s istražnim postupkom u pogledu mirovinske mjere i, konkretnije, da bi mirovinsku mjeru trebala ocijeniti u odnosu na sudsku praksu iz predmeta *Orange* ([22]) (a ne sudsku praksu iz predmeta *Combus* ([23])). Osim toga, UPS smatra da bi čak i na temelju sudske prakse iz predmeta *Combus* Komisija trebala zaključiti da mirovinska mjera čini nespojivu potporu.

4.2. **Primjedbe Njemačke**

(78) Prema mišljenju njemačkih tijela, doprinos države mirovinskom fondu bio je ograničen na ono što je nužno kako bi se neutralizirao objektivno nepovoljan položaj koji je država nametnula društvu DPAG.

([22]) Presuda Suda od 26. listopada 2016., *Orange protiv Komisije*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.
([23]) Presuda Općeg suda od 16. ožujka 2004., *Danske Busvognmænd protiv Komisije*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) Njemačka tijela smatraju da je financiranje prijevremenog umirovljenja državnih službenika zaposlenih prije privatizacije društva DPAG ostala osnovna obveza države u odnosu na njezine državne službenike. Stoga je suodgovornost društva DPAG za financiranje mirovinskog fonda uključivala netipične posebne troškove. Doprinosom države mirovinskim obvezama samo je djelomično neutraliziran objektivno nepovoljan položaj koji je država prethodno nametnula društvu DPAG. Njemačka stoga smatra da DPAG nije ostvario prednost i da nije narušeno tržišno natjecanje ili trgovina ako država uplaćuje doprinos u mirovinski fond.

(80) Njemačka na temelju presude *Combus* ([24]) smatra da plaćanje troškova mirovina koje je država vršila tijekom privatizacije bivših pružatelja univerzalnih usluga u državnom vlasništvu, pri čemu ti troškovi premašuju razinu koju uobičajeno preuzimaju privatni konkurenti, ne čini potporu. Smatra da bi za ocjenu postojanja potpore trebalo usporediti socijalne naknade za državne službenike društva Deutsche Post sa socijalnim naknadama konkurenata.

5. **OCJENA POTPORE ZA MIROVINSKU MJERU**

(81) U skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a „svaka potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava u bilo kojem obliku koja narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj, nespojiva je s unutarnjim tržištem u mjeri u kojoj utječe na trgovinu među državama članicama”.

(82) Mjera se smatra državnom potporom ako su ispunjeni sljedeći kumulativni uvjeti: (a) mjeru su putem državnih sredstava dodijelile države članice, (b) njome se dodjeljuje selektivna gospodarska prednost određenim poduzetnicima ili proizvodnji određene robe, (c) prednošću se narušava ili prijeti da će se narušiti tržišno natjecanje i (d) mjera utječe na trgovinu unutar EU-a.

(83) Budući da se mirovinska mjera temelji na članku 16. PostPersG-a i da se financira iz javnog proračuna, ona se može pripisati državi i dodjeljuje se putem državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Osim toga, mirovinska je mjera selektivna jer se provodila samo kako bi se Deutsche Post djelomično oslobodilo troškova mirovina državnih službenika i jer se time u konačnici pogoduje društvu Deutsche Post.

5.1. **Postojanje financijske prednosti**

5.1.1. *Primjenjiva metodologija za ocjenu postojanja prednosti*

(84) Njemačka na temelju presude *Combus* tvrdi da mirovinskom mjerom nije osigurana nikakva financijska prednost jer je njome Deutsche Post oslobođen prekomjernih troškova mirovina.

(85) Komisija je u odluci iz 2012. odbacila tvrdnje Njemačke da postojanje prednosti treba utvrditi na temelju sudske prakse iz predmeta *Combus*.

(86) Međutim, Komisija nakon poništenja odluke iz 2012. i odluke o produljenju iz 2011. smatra da je presude Općeg suda u predmetima T-143/12 ([25]) i T-388/11 ([26]) obvezuju da u skladu s člankom 266. UFEU-u primjeni sudsku praksu iz predmeta *Combus* u odnosu na mirovinsku mjeru. U skladu s člankom 266. prvim stavkom UFEU-a „[i]nstitucija […] čiji je akt proglašen ništavim, ili čije je propuštanje djelovanja proglašeno protivnim ovom Ugovoru, dužn[a je] poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi Suda”.

(87) U svojoj presudi od 14. srpnja 2016. Opći sud utvrdio je da „sama tvrdnja da su troškovi mirovina pripadali troškovima, koji uobičajeno opterećuju proračun poduzetnika, nije u ovom slučaju dostatan dokaz da je Deutsche Post imao stvarnu gospodarsku korist. Komisija, koja je morala dokazati takvu prednost, to nije učinila te je time počinila povredu koja se tiče prava” ([27]).

([24]) Presuda Općeg suda od 16. ožujka 2004., *Danske Busvognmænd protiv Komisije*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, točka 57.
([25]) Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2016., *Njemačka protiv Komisije*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019., *Deutsche Post protiv Komisije*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2016., *Njemačka protiv Komisije*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, točka 154.

(88) Komisija će u tom kontekstu ocijeniti postojanje prednosti za društvo Deutsche Post primjenjujući sudsku praksu iz predmeta *Combus*. Naime, suprotno mišljenju društva UPS, Komisija posebno smatra da je pri ocjeni mirovinske mjere obvezna primijeniti sudsku praksu iz predmeta *Combus*, a ne onu iz predmeta *Orange* ([28]). Konkretno, Komisija smatra da se činjenicom da je Sud u toj presudi možda prestao primjenjivati svoj pravni pristup primijenjen u predmetu *Combus*, i da stoga sudska praksa iz tog predmeta možda više nije primjenjiva na slične mjere u drugim predmetima, ne dovodi u pitanje Komisijina obveza primjene metodologije iz predmeta *Combus* na mirovinsku mjeru u ovom predmetu u skladu s člankom 266. prvim stavkom UFEU-a (vidjeti uvodnu izjavu (86).).

5.1.2. *Postojanje prednosti u ovom predmetu*

(89) S obzirom na to da se u ovom predmetu primjenjuje sudska praksa iz predmeta *Combus*, Komisija će ocijeniti je li Njemačka društvu Deutsche Post dodijelila gospodarsku prednost u odnosu na njegove konkurente time što je preuzela odgovornost za razliku između paušalnog iznosa utvrđenog za razdoblje od 1995. do 1999. i ukupnog iznosa troškova mirovina bivših državnih službenika društva Deutsche Post.

(90) Komisija će tu analizu provesti u sljedeća tri koraka kako bi utvrdila postojanje prednosti:

(a) prvo će utvrditi razinu doprinosa drugih poduzetnika u sektoru pošte/paketa za socijalno osiguranje na temelju plaće;

(b) zatim će utvrditi razinu doprinosa za socijalno osiguranje na temelju plaće koje Deutsche Post snosi za svoje državne službenike;

(c) naposljetku će usporediti te dvije razine.

5.1.2.1. Razina doprinosa drugih poduzetnika u sektoru pošte/paketa za socijalno osiguranje

5.1.2.1.1. Izračun referentne stope

(91) Privatni konkurenti moraju državi iz svojih prihoda obvezno plaćati udio poslodavca i udio zaposlenika u doprinosima za socijalno osiguranje. Kako je prikazano na slici 3., ukupna stopa obveznih doprinosa za socijalno osiguranje u razdoblju od 1995. do 1999. kretala se u rasponu od približno 39 % do 42 % bruto plaće. Stope obveznih doprinosa poslodavca i zaposlenika za socijalno osiguranje bile su u rasponu od približno 19 % do 21 % bruto plaće (vidjeti uvodnu izjavu 68).).

(92) U usporedbi s privatnim zaposlenicima, državni službenici ne moraju plaćati udio u doprinosima za socijalno osiguranje za zdravstvenu i dugotrajnu skrb, već moraju sami pokriti 30 % do 50 % svojih troškova zdravstvene i dugotrajne skrbi (na primjer, sklapanjem dodatnog privatnog osiguranja). Međutim, može se pretpostaviti da doprinos državnih službenika vlastitim troškovima zdravstvene i dugotrajne skrbi u iznosu od 30 % do 50 % uglavnom odgovara, s obzirom na svoj gospodarski učinak, doprinosu privatnih zaposlenika za obvezno zdravstveno osiguranje i osiguranje za dugotrajnu skrb ([29]).

(93) Osim toga, državni službenici ne uplaćuju doprinose za svoje mirovinsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti. Doprinos društva Deutsche Post stoga bi trebao biti veći od udjela privatnih poslodavaca i uključivati cjelokupni trošak mirovinskog osiguranja i osiguranja za slučaj nezaposlenosti te preostale troškove zdravstvene i dugotrajne skrbi državnih službenika.

(94) Referentna stopa doprinosa društva Deutsche Post za socijalno osiguranje („referentna stopa”) stoga mora uključivati ukupne stope doprinosa (ukupna stopa doprinosa = udio poslodavca + udio zaposlenika) za mirovinsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti te udio poslodavca u zdravstvenom osiguranju i osiguranju za dugotrajnu skrb.

(95) Kako je prikazano u tablici 1. u nastavku, referentna stopa iznosila je od 32 % do 34,5 % bruto plaće privatnih zaposlenika u razdoblju od 1995. do 1999.

([28]) Presuda Suda od 26. listopada 2016., *Orange protiv Komisije*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) S obzirom na to da udio zaposlenika u okviru sustava obveznog zdravstvenog osiguranja i osiguranja za dugotrajnu skrb za privatne zaposlenike odgovara približno polovini ukupne stope doprinosa (vidjeti uvodnu izjavu 68).), može se pretpostaviti da troškovi državnih službenika za dodatno privatno osiguranje koje pokriva 30 % do 50 % uglavnom odgovaraju doprinosu privatnih zaposlenika.

Tablica 1.

Referentna stopa doprinosa za socijalno osiguranje društva Deutsche Post

(%)

	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.
Udio poslodavca	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Zdravstveno osiguranje	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Osiguranje za dugotrajnu skrb	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Osiguranje za slučaj nezaposlenosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Mirovinsko osiguranje	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Udio zaposlenika	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Osiguranje za slučaj nezaposlenosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Mirovinsko osiguranje	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Referentna stopa društva Deutsche Post	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Izračun osnovice bruto plaće

(96) Budući da bi razina doprinosa za socijalno osiguranje koju Deutsche Post mora snositi za svoje državne službenike trebala odgovarati razini obveznih doprinosa za socijalno osiguranje, važno je da Deutsche Post ne podliježe samo odgovarajućoj stopi, nego i da se ta stopa izračunava na temelju odgovarajuće osnovice bruto plaće.

(97) Stoga je potrebno izračunati bruto plaću državnih službenika („bruto plaća državnih službenika") koja čini odgovarajuću osnovica bruto plaće u odnosu na bruto plaću privatnih zaposlenika.

(98) Pretpostavlja se da doprinosi državnih službenika za zdravstvenu i dugotrajnu skrb odgovaraju doprinosima privatnih zaposlenika za obvezno zdravstveno osiguranje i osiguranje za dugotrajnu skrb (vidjeti uvodnu izjavu 92).). Stoga u tom pogledu nije potrebna prilagodba osnovice plaće. Međutim, budući da državni službenici ne uplaćuju doprinose za mirovinsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti (vidjeti uvodnu izjavu 93).), ostvarenu bi plaću (tj. stvarne troškove plaće) trebalo povećati primjenom čimbenika kojim se uzima u obzir udio privatnih zaposlenika u doprinosima za obvezno mirovinsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti.

(99) Sljedećom formulom ostvarena plaća pretvara se u bruto plaću koja odgovara bruto plaći privatnih zaposlenika:

$$Bruto\ plaća\ državnih\ službenika = ostvarena\ plaća * \frac{100}{100 - \left(\begin{matrix} udio\ privatnih\ zaposlenika\ u\ doprinosima\ za \\ obvezno\ mirovinsko\ osiguranje\ i\ osiguranje\ za\ slučaj\ nezaposlenosti \end{matrix}\right)}$$

(100) Primjenom te formule na 1997. dobio bi se, na primjer, sljedeći rezultat:

$$Bruto\ plaća\ državnih\ službenika = ostvarena\ plaća * \frac{100}{(100-(3{,}25+10{,}15))} = ostvarena\ plaća * 1{,}15$$

(101) Uzimajući u obzir, na primjer, stope doprinosa za 1997., bruto plaća državnih službenika veća je za 15 % od njihove ostvarene plaće.

5.1.2.2. Utvrđivanje doprinosa za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće koje Deutsche Post snosi za svoje državne službenike

5.1.2.2.1. Prednost na temelju usporedbe s referentnom stopom

(102) U skladu s člankom 16. stavkom 1. PostPersRG-a, Deutsche Post morao je u razdoblju od 1995. do 1999. u mirovinski fond uplatiti godišnje doprinose od 2,045 milijardi EUR, što ukupno iznosi 10,225 milijardi EUR.

(103) Na temelju toga i uzimajući u obzir prethodno navedeno, moguće je izračunati doprinose društva Deutsche Post za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće u razdoblju od 1995. do 1999. i usporediti ih s referentnom stopom utvrđenom u uvodnoj izjavi (97).

Tablica 2.

Doprinosi za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće društva Deutsche Post i referentna stopa

	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.
Doprinos društva Deutsche Post mirovinskom fondu (u milijardama EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Neto plaće državnih službenika (u milijardama EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Bruto plaće državnih službenika (u milijardama EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Doprinos društva Deutsche Post kao % bruto plaća	**50 %**	**59 %**	**66 %**	**69 %**	**78 %**
Referentna stopa	**31,93 %**	**33,29 %**	**34,44 %**	**34,46 %**	**33,85 %**

(104) Iz tog izračuna ne proizlazi da je Deutsche Post ostvario prednost jer je platio više od izračunane referentne stope.

5.1.2.2.2. Prednost na temelju usporedbe s referentnom stopom uzimajući u obzir mogući učinak regulacije cijena

(105) Valja istaknuti da je Komisija u uvodnim izjavama od 332. do 338. odluke iz 2012. smatrala da je regulacija cijena društva Deutsche Post relevantan čimbenik za izračun doprinosa za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće koje Deutsche Post stvarno snosi te za ocjenu proporcionalnosti mirovinske mjere.

(106) To je bilo opravdano činjenicom da u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 2. Zakona o poštanskim uslugama (*Postgesetz*) od 22. prosinca 1997. ([30]) („PostG”) Deutsche Post može od regulatornog tijela za poštanske usluge zahtijevati da pri određivanju dopuštene razine prihoda od isključivog prava i reguliranih usluga u troškove prenesene na potrošače uključi „prekomjerno socijalno opterećenje” i troškove učinkovitog pružanja univerzalne usluge.

(107) Regulatorno tijelo za poštanske usluge prvi put je prihvatilo taj pristup u odluci o gornjoj granici cijena iz 2002. (koja se primjenjivala od 1. siječnja 2003.) te je odobrilo i „prekomjerno socijalno opterećenje” u odlukama o gornjoj granici cijena iz 2007. i 2011. Komisija je smatrala da je s gospodarskog stajališta to dovelo do toga da je Deutsche Post zapravo snosio manje stope doprinosa za socijalne troškove od njegova očitog doprinosa mirovinskom fondu. Komisija je na temelju tog razmatranja u odluci iz 2012. mogla utvrditi i kvantificirati iznos nespojive potpore koju je potrebno vratiti za razdoblje od 1. siječnja 2003. do trenutka prestanka komparativne prednosti.

([30]) BGBl. 1997., dio I., br. 88, str. 3294.

(108) U pogledu ove Odluke, a time i ocjene mirovinske mjere za razdoblje od 1995. do 1999., moglo bi se razmotriti treba li u okviru ocjene postojanja prednosti na temelju metodologije iz predmeta *Combus* uzeti u obzir mogući učinak regulacije cijena društva Deutsche Post pri utvrđivanju moguće prednosti koja je mirovinskom mjerom dodijeljena gospodarskom subjektu.

(109) Međutim, Komisija smatra da mogući učinak regulacije cijena u svakom slučaju nije relevantan kada je riječ o vremenskom području primjene mjere koja se ocjenjuje u ovoj Odluci, odnosno razdoblju od 1995. do 1999.

(110) Naime, kako je Komisija navela u odluci iz 2012., prva odluka o gornjoj granici cijena regulatornog tijela za poštanske usluge, u kojoj je uzeto u obzir „prekomjerno socijalno opterećenje" kako je propisano u PostG-u, donesena je tek 2002. za razdoblje od 2003. do 2007. ([31]) S druge strane, Komisija je u pogledu razdoblja prije 2003. smatrala da se ne može sa sigurnošću zaključiti na temelju pravne osnove za regulirane cijene koja je bila na snazi u razdoblju od 1995. do 2002. kako su nadležna tijela odredila sastav reguliranih cijena na *ex ante* osnovi ([32]). Komisija je u tom kontekstu objasnila da u nedostatku bilo kakvog elementa tarife namijenjenog za socijalne troškove nije bilo moguće odrediti razinu doprinosa za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće uzimajući u obzir regulaciju cijena društva Deutsche Post ([33]). Komisija je na temelju tih razmatranja u odluci iz 2012. zaključila da ne može utvrditi niti kvantificirati iznos nespojive potpore za razdoblje od 1995. do 2002. ([34])

(111) Komisija za potrebe ove Odluke smatra da se ta razmatranja primjenjuju na isti način u okviru ocjene postojanja prednosti na temelju metodologije iz predmeta *Combus*, tj. usporedbe opisane u uvodnoj izjavi (90). Budući da unatoč svim nastojanjima ne može kvantificirati mogući učinak regulacije cijena na doprinose za socijalno osiguranje na temelju bruto plaće koje Deutsche Post snosi za svoje državne službenike, Komisija ne može utvrditi postojanje prednosti na toj osnovi.

5.2. **Zaključak u pogledu postojanja financijske prednosti**

(112) Ako se Komisija ograniči na izravnu usporedbu doprinosa društva Deutsche Post mirovinskom fondu i relevantne referentne stope, iz prethodno navedenog proizlazi da se ne može utvrditi postojanje prednosti za društvo Deutsche Post. Štoviše, čak i ako bi Komisija proširila svoju ocjenu te uzela u obzir mogući učinak regulacije cijena društva Deutsche Post, pod pretpostavkom da bi to bilo opravdano, i dalje ne bi bilo moguće odrediti i kvantificirati konkretnu prednost za razdoblje od 1995. do 1999. te je povezati s mirovinskom mjerom.

(113) Komisija na temelju prethodno navedenog smatra da ne može utvrditi da je mirovinskom mjerom, koja je u razdoblju od 1995. do 1999. provedena u korist društva Deutsche Post, tom gospodarskom subjektu dodijeljena prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Budući da se ne može utvrditi postojanje prednosti, koja je jedan od kumulativnih uvjeta za postojanje potpore, Komisija zaključuje da mirovinska mjera nije uključivala državnu potporu.

6. **ZAKLJUČAK**

(114) Komisija utvrđuje da mirovinska mjera koju je Njemačka provela u razdoblju od 1995. do 1999. ne čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Mirovinska mjera koju je Njemačka provela u korist društva Deutsche Post u razdoblju od 1995. do 1999. ne čini državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

([31]) Odluka 2012/636/EU, uvodna izjava 332.
([32]) *Ibidem*, uvodna izjava 329.
([33]) *Ibidem*, uvodna izjava 329.
([34]) *Ibidem*, uvodna izjava 408.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Njemačkoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. veljače 2020.

Za Komisiju
Margrethe VESTAGER
Izvršna potpredsjednica